

The Development of Learning Model Using Structuralism Theory and Peer - Assisted Learning to Enhance Interpretative Reading of Undergraduate Students

Phattaraporn Chohiran

Lecturer of the Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

Corresponding Author: k_p_p_t@hotmail.com

Received: May 31, 2022 Revised: July 4, 2022 Accepted: July 18, 2022

Abstract

This research aims to: 1) develop and assess the efficiency of the learning model using structuralism theory and peer-assisted learning to enhance the interpretative reading of undergraduate students, and 2) study the effectiveness of the learning model to enhance the interpretative reading of undergraduate students. This was a pre-experimental study using one group pretest-posttest design. The samples were thirty-second-year undergraduate students majoring in Thai Language from the Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University. They were selected by simple random sampling. The research instruments included: 1) an interpretative reading learning model; 2) a handbook for learning model; 3) lesson plans; 4) an interpretative reading ability test and 5) a satisfaction questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test for dependent and content analysis.

The findings showed that: 1. the learning model consisted of four components which included; 1) the principles, notions, and basic theories of the learning model that were determined by the learning model developer; 2) the objectives of the learning model; 3) the learning activities that consisted of 4 steps, and 4) the evaluation of the learning model; and 2. the results of determining the effectiveness of the learning model showed that: 1) the students' average post-test scores of their interpretative reading test after using the learning model were significantly higher than their pre-test scores with a statistical significance at .05 level, and 2) with regards to the students' satisfaction toward

the learning model, it found that, overall, they had a high level of satisfaction on the learning model.

Keywords: Learning Model, Structuralism Theory, Peer – Assisted Learning, Interpretative Reading Skills

การพัฒนาแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ภัทราภรณ์ ช้อยศิริ

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

Corresponding Author: k_p_p_t@hotmail.com

ได้รับบทความ: 31 พฤษภาคม 2565 ปรับปรุงแก้ไข: 4 กรกฎาคม 2565 ตอรับตีพิมพ์: 18 กรกฎาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มทดลองแบบกลุ่มเดียวที่วัดด้วยแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการวรรณกรรมวินิจ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทีแบบไม่อิสระ (T-test for Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานที่กำหนดโดยผู้พัฒนารูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้น และ 4) การประเมินผล 2. ประสิทธิภาพของรูปแบบที่เป็นผลมาจากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, ทฤษฎีโครงสร้างนิยมน, วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน, ความสามารถในการอ่านตีความ

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านตีความ เป็นทักษะการอ่านที่ยากและซับซ้อน เนื่องจากในการอ่านแต่ละครั้งจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ เพื่อต้องการเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้สื่อความหมายตามถ้อยคำหรือข้อความที่ใช้ แต่ผู้เขียนได้ซ่อนความเอาไว้เพื่อให้ผู้อ่านได้ขบคิดด้วยตัวเอง ผู้อ่านจะต้องเข้าใจในเจตนาของผู้ส่งสารก่อนจะนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ หากผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านตีความย่อมจะทำให้รับสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายนั้นถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ ในขณะที่หากผู้อ่านขาดทักษะในการอ่านตีความย่อมจะทำให้ไม่เข้าใจในเจตนาหรือจุดประสงค์ของผู้เขียนได้ การอ่านตีความจึงเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสภาพสังคมที่มีข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจสาร และทำความเข้าใจในจุดประสงค์ของผู้เขียน ก่อนจะนำข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ ดังที่ เกลิง พันธุ์เกลิงอมร (2542, หน้า 2) ได้กล่าวว่า การอ่านตีความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์และความเข้าใจที่มีอยู่เพื่อพิจารณาตัดสินว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไรและมีน้ำเสียงอย่างไร เนื่องจากผู้เขียนมิได้บอกไว้ตรง ๆ เป็นหน้าที่ของผู้อ่านจะต้องตีความเอาเองและสรุปความซึ่งเป็นความคิดใหม่ของผู้่านที่ได้จากข้อความที่อ่าน ซึ่งในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในสื่อประเภทต่าง ๆ นั้นผู้เขียนส่วนมากไม่ได้สื่อความหมายตามถ้อยคำ ภาษาหรือข้อความที่ใช้ แต่ผู้เขียนได้ซ่อนความเอาไว้เพื่อให้ผู้อ่านได้คิดวิเคราะห์ ตีความด้วยตัวเอง

ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านตีความเพื่อให้ผู้อ่านรับสารจากผู้เขียนได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับจุดประสงค์ที่ปรากฏในสารที่แท้จริงให้มากที่สุด โดยสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานพัฒนาความรู้และความสามารถของผู้เรียน จะต้องพัฒนาทักษะการอ่านตีความเพื่อให้เป็นสมรรถนะที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน ซึ่งหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถ และเชี่ยวชาญทางด้านทักษะภาษาไทย และจากประสบการณ์การสอนการอ่านตีความในระดับอุดมศึกษาของผู้วิจัย พบว่า ผู้เรียนยังอ่านตีความจากสารได้ไม่ถูกต้อง ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการอ่านตีความ จากปัญหาการจัดการเรียนการสอนอ่านตีความดังที่กล่าวข้างต้นสอดคล้องกับการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนการอ่านตีความระดับปริญญาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนการอ่านตีความ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการสัมภาษณ์ผู้เรียนที่ผ่านการเรียนในด้านการอ่านตีความมาแล้ว ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าปัญหาจากการสอนอ่านตีความมี 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนไม่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบ หรือวิธีการในการสร้างความรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการอ่านตีความ อีกทั้งการเลือกใช้สื่อใกล้ตัวผู้เรียนเกินไปทำให้ผู้เรียนไม่สนใจเรียน และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ในการอ่านตีความค่อนข้างน้อย จึงทำให้ขาดทักษะในการอ่านตีความ 2) ด้านผู้เรียน คือ ผู้เรียนขาดความรู้ทาง

ภาษา ส่งผลให้ไม่ทราบความหมายแฝงของคำบางคำที่ปรากฏในเนื้อหา ทำให้ไม่สามารถตีความตามเจตนาหรือจุดประสงค์ของผู้เขียนได้ถูกต้อง (กิตติยา รัศมีแจ่ม, ทศนีย์ เศรษฐพงษ์, ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว, กฤติกา ชูผล, และศุภศิริ บุญประเวช, 2562)

จากข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนการอ่านตีความ จึงควรพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านตีความเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สามารถอ่านตีความได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากมีขั้นตอนในการอ่านตีความให้ผู้เรียนได้ยึดเป็นหลักในการอ่านตีความจะช่วยให้ปัญหาการอ่านตีความลดลงได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาการอ่านตีความ คือ ทฤษฎีโครงสร้างนิยม (Structuralism) มาใช้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งทฤษฎีโครงสร้างนิยมเป็นแนวทางการอ่านและวิจารณ์วรรณกรรมแนวใหม่ โดยนำวิชาภาษาศาสตร์ และแนวทางโครงสร้างภาษาของ Ferdinand de Saussure มาเป็นเกณฑ์ในการวิจารณ์ ซึ่งตัวทฤษฎีโครงสร้างนั้นมุ่งวิเคราะห์กระบวนการประกอบสร้างตัวงาน เน้นโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในตัวบทและพุ่งเป้าไปที่นิยยะเชิงคติความเชื่อหรืออุดมการณ์อันเกิดจากโครงสร้างนั้น ดังนั้นทฤษฎีโครงสร้างนิยม (Structuralism) จึงเป็นกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านข้อความประเภทวรรณกรรม มุ่งให้ผู้อ่านได้วิเคราะห์แปลความหมายในชั้นที่ลึกกว่าที่อยู่ภายใต้ข้อความนั้นผ่านการตีความ (ธัญญา สังข์พันธานนท์, 2559, หน้า 45-46) ด้วยเหตุนี้ทฤษฎีโครงสร้างนิยม จึงเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้กับกระบวนการอ่านตีความที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของความหมาย สามารถตีความได้หลากหลาย โดยจะเป็นการตีความตัวบทมากกว่าการแสวงหาความจริงจากตัวบท ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะนำทฤษฎีโครงสร้างนิยมมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการอ่านตีความเพื่อสร้างขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านตีความ หากแต่ทฤษฎีโครงสร้างนิยมเพียงทฤษฎีเดียวนั้นยังไม่สามารถนำไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากทฤษฎีโครงสร้างนิยมเป็นเพียงวิธีการอ่านที่นำมาใช้ในกระบวนการอ่านตีความเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการเรียนรู้เข้ามาร่วมกับทฤษฎีโครงสร้างนิยม ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ อีกแนวคิดหนึ่งด้วย

วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย การเรียนการสอนแบบนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับแรก ๆ ก่อนเท่านั้น เมื่อก้าวผ่านขั้นหนึ่งไป มนุษย์เราจะมีความต้องการสูงขึ้นไปที่ละขั้นเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ อรศิริ เลิศกิตติสุข, และดวงกมล ลิ้มโกมุท (2552, ย่อหน้า 2) กล่าวว่า วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้มีความสามารถในการเรียนรู้เท่าเทียมกัน เด็กเก่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนหรือทบทวนกิจกรรมให้เด็กเรียนอ่อนหรือเด็กเรียนช้า

การที่จะใช้กระบวนการสอนที่มีวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเข้าไปด้วยนั้น จะต้องมີลักษณะของการสร้างความอบอุ่นอย่างเป็นมิตรระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยความเข้าใจกัน รวมไปถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ ที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามปฏิบัติงานจนสำเร็จได้ด้วยตนเอง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า ยังไม่มีการสร้างรูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนและนำแนวคิดวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาสานกันเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนรู้ที่จะพัฒนาระบบการอ่านตีความ แก่นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงใช้ทฤษฎีและวิธีการดังกล่าวนี้มาเป็นหลักสำคัญในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ครั้งนี้ และเชื่อว่าทฤษฎีและวิธีการดังกล่าวข้างต้นจะสามารถใช้เป็นหลักการในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ในการอ่านตีความได้ และนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านตีความของผู้เรียนในระดับปริญญาบัณฑิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้

2.2 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและองค์ประกอบเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบแผนดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามทฤษฎี หรือหลักการที่รูปแบบนั้นยึดถือและได้รับการพิสูจน์ว่ามีประสิทธิภาพที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (ทศนา แคมมณี, 2557, หน้า 222; Joyce, & Weil, 2009, p.68) โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1.1 หลักการ แนวคิด หรือทฤษฎี ของรูปแบบซึ่งเป็นพื้นฐานความคิดในการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบซึ่งเป็นเป้าหมายเฉพาะของรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะใด

1.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบวิธีดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามหลักการแนวคิดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

1.4 การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ที่จะแสดงถึงประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

2. ทฤษฎีโครงสร้างนิยม (Structuralism) เป็นกลวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านข้อความประเภทวรรณกรรม ประกอบไปด้วยขั้นตอนสามขั้นตอนตามลำดับ (Miller, & Scholes, 1982, pp. 1118-1141) ขั้นแรกผู้อ่านเพียงแค่อ่านเพื่อให้เข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่วรรณกรรมต้องการสื่อสารตามความหมาย การอ่านประเภทนี้จำเป็นต้องมีกระบวนการการสร้างความหมายในขั้นแรก โดยใช้คำเป็นสิ่งที่สำคัญสำคัญของใจความทั้งหมด ขั้นที่สอง ผู้อ่านจะแปลความหมายในขั้นที่ลึกกว่าที่อยู่ภายใต้ข้อความนั้น ผ่านการตีความ ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความตระหนักรู้เชิงปัญญาเกี่ยวกับภูมิหลังเชิงวัฒนธรรมของข้อความที่ปรากฏ ทักษะการอ่านเพื่อตีความนี้เรียกได้ว่าเป็นกระบวนการการสร้างความหมายในขั้นที่สอง (Second-order Signification) หรือการสร้างความหมาย (Semiosis) และขั้นที่สาม ผู้อ่านจะเริ่มสร้างความรู้ด้วยการอ่านและสร้างข้อโต้แย้งกับผู้เขียนในข้อความดั้งเดิม กระบวนการสร้าง ความหมายในขั้นที่สามนั้นถือว่าผู้อ่านเป็นศูนย์กลางเพราะผู้อ่านได้หยิบยกข้อติชมของตนมาเสนอ ในข้อโต้แย้งร่วมกัน ดังนั้น ความเข้าใจของผู้อ่านจึงขึ้นอยู่กับว่าผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และอภิปรายได้มากน้อยเพียงใด นั่นเป็นเพราะว่าสัตววิทยานั้นเรียนเกี่ยวกับกระบวนการทางวัฒนธรรมเช่นเดียวกันกับกระบวนการทางการสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมจึงเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้กับกระบวนการอ่านตีความที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้แปลความหมายในขั้นที่ลึกกว่าที่อยู่ภายใต้ข้อความ เป็นกระบวนการการสร้าง ความหมายที่จะสามารถตีความได้ อีกทั้งยังถือได้ว่าเป็นหนึ่งในการแสดงออกทางความคิดที่สำคัญ และสามารถตีความได้หลากหลาย

3. วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเอง เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย การเรียนการสอนแบบนี้ได้พัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับแรก ๆ ก่อนเท่านั้น เมื่อก้าวผ่านขั้นหนึ่งไป มนุษย์จะมีความต้องการสูงขึ้นไปที่ละขั้นเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้มีความสามารถการเรียนรู้เท่าเทียมกัน เด็กเก่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอนหรือทบทวนกิจกรรมให้เด็กเรียนอ่อนหรือเด็กเรียนช้า

วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยได้รับความช่วยเหลือจากครู หรือผู้ที่มีความสามารถมากกว่า อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการทางสติปัญญา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มุมมองในประเด็นที่ผู้สอนกำหนดเพื่อเชื่อมโยงความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อหาข้อสรุปจากการศึกษา

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชนาฏ จันทะโก (2536) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตีความของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูงที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตีความระหว่างนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ประจำปีการศึกษา 2535 จำนวน 80 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มประชากรจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบฝึกการอ่านตีความและแผนการสอน แบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 60 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.37 – 0.74 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.37 – 0.63 มีค่าความเที่ยง 0.99 แบบทดสอบและแบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80.40/80.83 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ใช้เวลาในการทดลองเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการทดสอบที (T-test) ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตีความภายหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านตีความภายหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

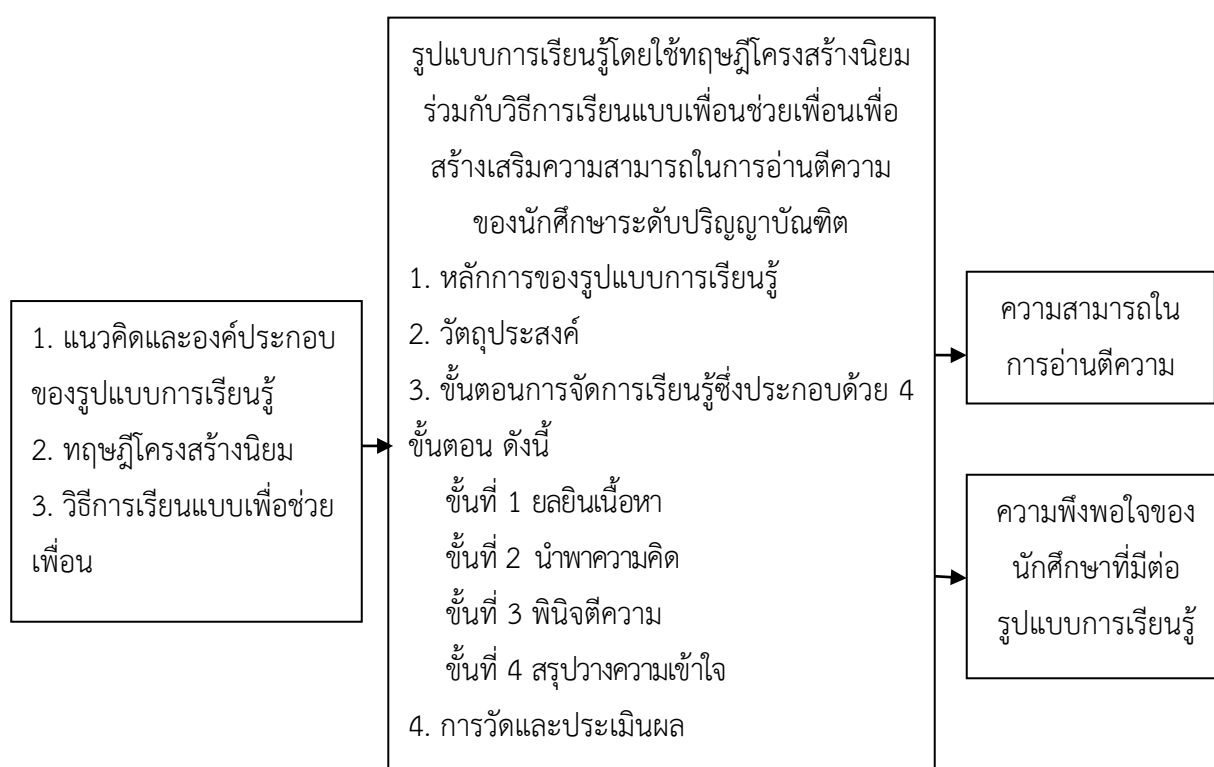
ดารุณี ถึงลาภ (2552) ได้สร้างและหาประสิทธิภาพสื่อประกอบการสอนแบบผสมผสานวิชาการอ่านตีความ (EN202) หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพสื่อประกอบการสอนแบบผสมผสานวิชาการอ่านตีความ (EN202) หลักสูตรปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้สื่อประกอบการสอนแบบผสมผสานที่สร้างขึ้น และเพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อประกอบการสอนแบบผสมผสาน โดยมีสมมติฐานของการวิจัยดังนี้ สื่อประกอบการสอนแบบผสมผสาน วิชาการอ่านตีความ (EN202) ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนด้วยสื่อสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนด้วยสื่อประกอบการสอนที่สร้างขึ้น อยู่ในระดับมาก เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แบบเรียนที่มีสื่อผสมที่เป็นบทเรียนบนเว็บ แบบทดสอบ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน และแบบประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยกระบวนการทดลองใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งทดลองกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาการอ่านตีความ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าสื่อประกอบการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.2/80.46 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

Huang, &Wang (2012) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้ประโยชน์จากการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในชั้นเรียนการตีความภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย โดยเน้นการศึกษาเรื่องความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์จากวิธีการเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning - PBL) ในชั้นเรียนการตีความ ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวัน การใช้วิธีการสอนแบบปัญหาเป็นฐานคือวิธีการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งช่วยให้นักเรียนเรียนวิชาต่าง ๆ และซึมซับความรู้จากการทำวิจัยแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มซึ่งแตกต่างจากวิธีการสอนโดยการสอนแบบการบรรยายเป็นฐาน ในการเรียนการสอนทางการแพทย์ การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและผู้นสอนใช้วิธีการนี้บ่อยครั้งเพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาในสายการแพทย์ในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งรวมถึงปัญหาที่มีหลายแง่มุมผ่านวิธีการที่มีข้อจำกัด ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนการตีความภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่ยากมากวิชาหนึ่ง นักศึกษาในชั้นไม่เพียงต้องมีความรู้ด้านภาษาอย่างเพียงพอ แต่ต้องมีทักษะการตีความที่แม่นยำทั้งในภาษาต้นฉบับ (Source Language) และภาษาฉบับแปล (Target Language) คณะผู้วิจัยได้ทดลองใช้วิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในชั้นเรียนการตีความ ภาษาอังกฤษเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาเพื่อหาความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงโดยได้รับแรงบันดาลใจจากความสำเร็จในการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานในการเรียนการสอนทางการแพทย์งานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1. ทศนคติของนักศึกษา 2. ความพึงพอใจของนักศึกษา 3. แรงจูงใจของนักศึกษา และ 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยตนเองของนักศึกษา มีการศึกษาตัวแปรดังกล่าวโดยใช้การวิเคราะห์ที่มุ่งเน้นเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อวิธีการใช้ปัญหาเป็นฐานซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้และยังเป็นการยกระดับทักษะการตีความ ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตีความ พบว่า ความสามารถในการอ่านตีความนั้นสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนที่ใช้กระบวนการ หรือ กลวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการคิดควบคู่กันไป อีกทั้งการอ่านตีความมีความสำคัญต่อการเรียน และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย หรือออกแบบขั้นตอนการสอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 2 หมู่เรียน มีนักศึกษาจำนวน 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา

วรรณกรรมวิจิตร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้หมู่เรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ได้มีการสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ฉบับร่างมีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ สภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอน การอ่านตีความ เป้าหมายและผลของการศึกษาหลักสูตรและลักษณะรายวิชาที่จะใช้จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

2.1.2 สังเคราะห์และพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ฉบับร่าง ซึ่งประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ยลยินเนื้อหา ขั้นที่ 2 นำพาความคิด ขั้นที่ 3 พินิจตีความ ขั้นที่ 4 สรุปวางความเข้าใจ และ 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนรู้

2.1.3 นำรูปแบบการเรียนรู้ฉบับร่างที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.18

2.2 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้เป็นเอกสารสำหรับผู้สอนเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้การอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.2.1 พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือ

2.2.2 นำคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ชัดเจนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านตีความมีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.3.1 ศึกษาแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและเขียนแผนจัดการเรียนรู้ตลอดจนศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดเนื้อหาและรายละเอียดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้

2.3.2 จัดทำแผนจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้

2.3.3 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.3.4 นำแผนจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการนำไปใช้รวมทั้งพิจารณาข้อดี ข้อจำกัดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ผลการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความมีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบอัตนัย จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ

2.4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยกำหนดข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 4 ข้อ สำหรับทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความที่ได้สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.4.4 ทดลองใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความกับนักศึกษาที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ (Try Out) เพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความมีความสอดคล้องเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้มีวิธีการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.5.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามในรูปแบบเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

2.5.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจฉบับร่างที่มีโครงสร้างด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับ

2.5.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษาและความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา (Content Validity) พบว่า แบบสอบถามความพึงพอใจมีความสอดคล้องเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 จากนั้นนำไปสอบถามนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นของการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ทดลอง

3. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ศึกษาจุดมุ่งหมาย ข้อมูลพื้นฐาน และปัญหาของการจัดการเรียนการสอนการอ่านตีความจากการวิเคราะห์เอกสารความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งวิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา เพื่อนำไปกำหนดจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านตีความ

3.2 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การอ่านตีความ จากนั้นจึงนำมาสังเคราะห์สาระสำคัญในการพัฒนาแนวคิดเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนรู้

3.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านสภาพความเป็นจริงและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนการอ่านตีความ เพื่อใช้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ โดยวิธีการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาที่เคยผ่านการเรียนในนิเวศวรรณกรรมวิจารณ์ (Literary Critics)

3.4 ออกแบบหลักการและขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

3.5 นำรูปแบบการเรียนรู้ไปทดลองใช้โดยผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง รวมระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง จากนั้นจึงศึกษาความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ พร้อมทั้งศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

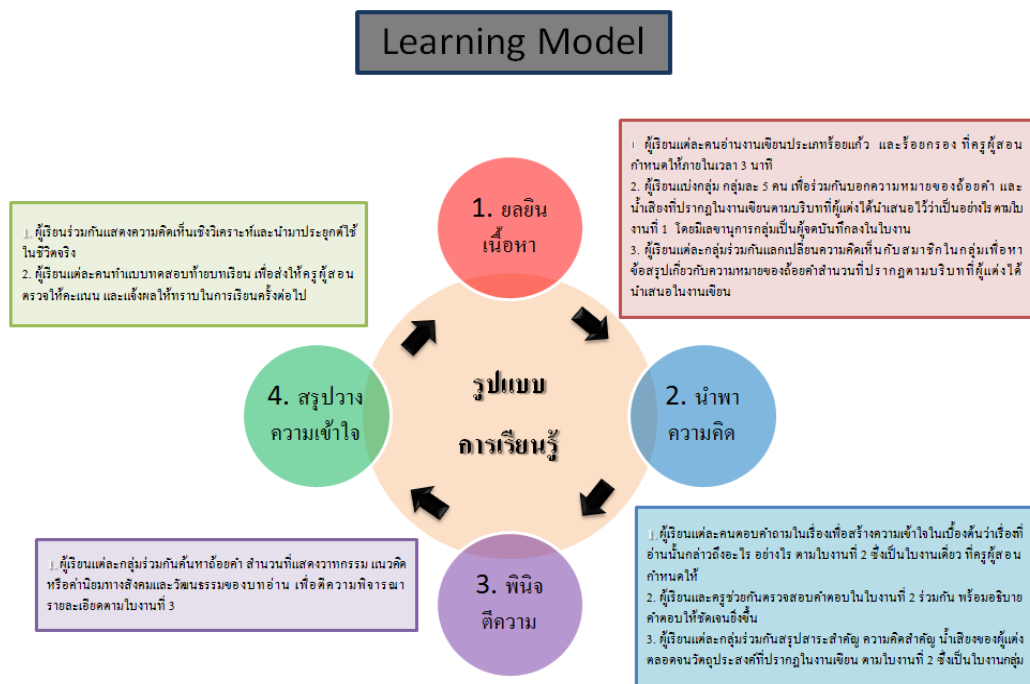
4.1 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิธีการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (T-test for Dependent)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ประกอบด้วย 1) หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งประกอบขึ้นตอนการเรียนรู้ 4) ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ยลยีนเนื้อหา ขั้นที่ 2 นำพาความคิด ขั้นที่ 3 พินิจตีความ ขั้นที่ 4 สรุปวางความเข้าใจ และ 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประกอบรูปแบบการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านตีความ และแบบบันทึกสะท้อนผลการเรียนรู้ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพ 2 รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2. ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาล้างการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านตีความก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (n = 30)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
ก่อนการทดลอง	20	8.23	2.22
หลังการทดลอง	20	16.27	1.48

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผลปรากฏว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ตามด้วยความพึงพอใจด้านเนื้อหาสาระและความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนรู้ มีระดับคะแนนเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ

รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นับว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ในการเรียนการสอนภาษาไทย เนื่องจากยังไม่มีเคยมีงานวิจัยที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้พัฒนาความสามารถการอ่านตีความสำหรับผู้เรียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาอย่างมีระบบและเป็นลำดับขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแนวคิดและกระบวนการสำคัญ ได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างนิยม (Structuralism) และวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. ผลการใช้รูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนำมาซึ่งวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า

2.1 รูปแบบการเรียนรู้ได้มีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญโดยมีผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบเพื่อประเมินความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด จากการที่รูปแบบการเรียนรู้นี้ได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ (System Approach) และมีการจัดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างชัดเจนตามแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำมาใช้เป็นแนวคิดและกลวิธีในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถอ่านตีความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนำมาซึ่งวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีกระบวนการพัฒนาที่เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการของวิธีการเชิงระบบ (System Approach) มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นการเรียนรู้ 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ยลยินเนื้อหา ขั้นที่ 2 นำพาความคิด ขั้นที่ 3 พินิจตีความ ขั้นที่ 4 สรุปวางความเข้าใจ และ 4) การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนรู้ และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้กำหนดเงื่อนไขของการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ ได้แก่ ระบบสังคม ระบบสนับสนุน และหลักการตอบสนอง โดยจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า หลักการของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมนำมาซึ่งวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สามารถนำไปสู่การเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce, & Weil (2009) ที่กล่าวถึงหลักการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันตลอดทั้งระบบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้ และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ระบบสังคม หลักการตอบสนอง ระบบสนับสนุน และเงื่อนไขของการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ตาม

หลักการ จากหลักการดังกล่าวส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถสกัดเป็นขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.2.1. ขั้นยลนเนื้อหา เป็นขั้นตอนของการอ่านงานเขียนทั้งประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองเพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาหรือสารที่ผู้แต่งต้องการสื่อ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่าแนวการสอนวรรณกรรม วรรณคดีที่ สุนีย์ สินธุเดชะ (2516); สุจริต เพียรชอบ, และสายใจ อินทร์พรชัย (2538) ได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนวรรณกรรม วรรณคดีไว้ว่า ควรสอนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับตัวบทวรรณกรรมที่อ่าน กำหนดให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาเรื่องราววรรณกรรม วรรณคดีเพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ตลอดจนการถามคำถาม คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ถามข้อสงสัยที่มีต่อเนื้อหาเรื่องราวที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ควรให้ค้นคว้าศึกษาในด้านการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน ซึ่งการใช้คำถามจะช่วยให้นักศึกษาค้นพบคำตอบจากเรื่องราวในวรรณคดีที่มีทั้งพฤติกรรมของตัวละครและเหตุการณ์ต่าง ๆ อันเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับสภาพความคิดความเชื่อของสังคม

2.2.2 ขั้นนำพาความคิด เป็นขั้นตอนในการอ่านงานเขียนเพื่อบอกความหมายของถ้อยคำ สำนวนที่แสดงแนวคิด หรือค่านิยมของบทอ่าน ในขั้นนี้ให้ผู้เรียนบอกถึงความหมายของถ้อยคำและน้ำเสียงที่ปรากฏในงานเขียนตามบริบทที่ผู้แต่งได้นำเสนอไว้ว่าเป็นอย่างไร โดยทุกคนร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิก เพื่อเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลร่วมกันจากนั้นหาข้อสรุปเกี่ยวกับความหมายของถ้อยคำสำนวนที่ปรากฏตามบริบทที่ผู้แต่งได้นำเสนอในงานเขียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ได้กล่าวว่าปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนที่เน้นการพูดเปรียบเสมือนเครื่องมือของการคิดและกระบวนการพัฒนาทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันกับกลุ่มเพื่อน

2.2.3. ขั้นพินิจตีความ เป็นขั้นตอนการพิจารณาค้นหาถ้อยคำ สำนวนที่แสดงแนวคิด หรือค่านิยมของบทอ่านที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงในบริบทที่ผู้แต่งได้นำเสนอไว้ เพื่อนำมาวิเคราะห์ค้นหาความหมายของถ้อยคำ สำนวน โดยผู้สอนจะคอยให้การช่วยเหลือและให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเอง สอดคล้องกับ อรศิริ เลิศกิตติสุข, และดวงกมล ลิ้มโกมุท (2552) กล่าวว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ดีให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่เสมอ โดยมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด การวางแผนการปฏิบัติ และการประเมินผล ให้ผู้เรียนมีโอกาสดูแลเรียนรู้ ได้พิจารณา และค้นพบความรู้ความสามารถของตนเองให้ผู้เรียนมองเห็นภาพลักษณ์ที่ควรจะเป็น ตัวตนในอุดมคติ และการเห็นคุณค่าตนเองต่อความสำเร็จในการเรียนรู้และปฏิบัติจริง สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมให้ผู้เรียนรักและมีความพร้อมที่จะเรียน มีความสุขในการเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.2.4. ขั้นสรุปวางความเข้าใจ เป็นขั้นตอนการช่วยให้ผู้เรียนบอกถึงวัตถุประสงค์ ตลอดจนสารที่ผู้แต่งต้องการจะสื่อความคิดมายังผู้อ่าน หลังจากให้ผู้เรียนได้ร่วมกันหาข้อสรุปของถ้อยคำ

สำนวนที่แสดงแนวคิด หรือค่านิยมของบทอ่านที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงในบริบทที่ผู้แต่งได้นำเสนอไว้เรียบร้อยแล้ว จากนั้นร่วมกันสรุปสาระสำคัญ ความคิดสำคัญ น้ำเสียงของผู้แต่ง ตลอดจนวัตถุประสงค์ที่ปรากฏในงานเขียน ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ให้สมาชิกในห้องฟังเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิพากษ์ และหาข้อสรุปร่วมกันอีกครั้ง โดยมีผู้สอนร่วมสรุปประมวลผลของการนำเสนอ ผลงานของผู้เรียนแต่ละกลุ่มด้วย Topping (2001) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการกิจกรรมการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และทักษะ โดยการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจากเพื่อน ร่วมชั้นโดยผู้เรียนช่วยเหลือกันเรียนและได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยอาศัยการกระทำผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนโดยรับบทบาทเป็นนักเรียนผู้สอน และนักเรียนผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยการวางแผนขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ รวมถึงมีการฝึกหัดนักเรียนผู้สอนให้ทำหน้าที่ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 บรรยายภาพในการเรียนรู้จากการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้พบว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้นี้ ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน นักศึกษามีความสนใจใฝ่รู้ ซึ่งเกิดจากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระ ร่วมพูดคุย และรับฟังสมาชิกในกลุ่มจึงเท่ากับเป็นการเปิดใจรับฟังแลกเปลี่ยนมุมมองใหม่ ๆ แล้วร่วมกันพิจารณาพิเคราะห์จนสามารถนำไปสู่องค์ความรู้ในการตีความได้ อีกทั้งบรรยากาศในการเรียนรู้มีความเป็นกันเอง ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน โดยผู้สอนเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นกับสมาชิกภายในกลุ่มอย่างทั่วถึง และคอยให้การช่วยเหลือ แนะนำ เป็นที่ปรึกษา บรรยายภาพในการเรียนรู้เหล่านี้ก่อให้เกิดผลต่อการเรียนการสอนโดยช่วยให้นักศึกษามีทิศทางและมุมมองในการอ่านตีความในงานเขียนอื่น ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวที่จะแสดงความคิดเห็นที่มีความเชื่อมโยงกับประเด็นต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งกระบวนการในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีดังกล่าวนี้เป็นผลมาจากหลักการพื้นฐานที่สำคัญของกระบวนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งนี้ Kohn, & Vajda (1975) ได้กล่าวว่าวิธีสอนแบบใช้เพื่อนช่วยเป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย โดยร่วมกันทำกิจกรรมทุกทักษะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อเจรจาหาความหมายด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำ และช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบกระบวนการเรียนเอง

3. ความพึงพอใจในการใช้รูปแบบการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้ นักศึกษาระบุว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดตามลำดับขั้นตอน มีการฝึกให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ และมีการเชื่อมโยงความคิดเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมอง ความคิด ซึ่งถือเป็นการสร้างบรรยากาศใน

การเรียนรู้ที่ดี จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการที่จะอ่านตีความตัวบทอื่น ๆ จะไม่ใช่เรื่องที่ยากอีกต่อไป สามารถนำประสบการณ์จากกระบวนการเรียนรู้ในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการอ่านตีความกับตัวบทอื่น ๆ ได้ นอกจากนี้พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ในด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับรองลงมา ทั้งนี้ นักศึกษาระบุเพิ่มเติมว่ากิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถอ่านตีความได้ง่ายขึ้นเนื่องจากมีขั้นตอนที่ชัดเจน มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้การเรียนรู้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย อีกทั้งตัวบทที่นำมาอ่านเป็นเรื่องใกล้ตัว มีความเหมาะสม แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย น่าสนใจ ส่วนในด้านสื่อการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับถัดมา ทั้งนี้ นักศึกษาได้ระบุเพิ่มเติมว่า สื่อการเรียนรู้สามารถช่วยให้การอ่านตีความง่ายขึ้น เนื่องจากตัวบทมีความน่าสนใจ อีกทั้งข้อคำถามในใบงานก็เป็นตัวช่วยในการฝึกตีความ จึงทำให้สามารถอ่านตีความได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้ เนื่องมาจากผู้วิจัยสามารถพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมถึงสื่อการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมน่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาที่เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน เป็นรูปแบบการเรียนรู้อีกวิธีหนึ่งที่ผู้สอนวิชาภาษาไทยสามารถใช้รูปแบบการเรียนรู้นี้ไปพัฒนาความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้ หรือแม้แต่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาก็สามารถนำรูปแบบการเรียนรู้ไปปรับใช้ในการอ่านตีความกับตัวบทอื่น ๆ ได้เช่นกัน

ตาราง 2 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
1. ขั้นยลยินเนื้อหา	สร้างบรรยากาศและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ช่วยเหลือแนะนำ ใ้แนวทางในการทำใบงาน	อ่านงานเขียนเพื่อให้เข้าใจเนื้อหา ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน เพื่อสร้างความเข้าใจในเบื้องต้น
2. ขั้นนำพาความคิด	กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อการพิจารณาถ้อยคำ สำนวนที่ผู้แต่งได้นำเสนอไว้ คอยชี้แนะแนวทางให้การช่วยเหลือในการปฏิบัติงาน	แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อนำมาหาข้อสรุปเกี่ยวกับความหมายของถ้อยคำสำนวนที่ปรากฏตามบริบทที่ผู้แต่งได้นำเสนอ

ตาราง 2 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
3. ขั้นพินิจตีความ	กระตุ้นการใช้ความคิดของผู้เรียน ในการวิเคราะห์ และพิจารณา ค้นหาถ้อยคำ สำนวน โดยผู้สอนให้ ความช่วยเหลือ ให้ข้อเสนอแนะ แนวทางในการวิเคราะห์	ค้นหาถ้อยคำ สำนวนในตัวบท นำมาวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความ คิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อหา ข้อสรุปของถ้อยคำ สำนวนในตัว บทนั้น ๆ
4. ขั้นสรุปวางความเข้าใจ	ให้ความช่วยเหลือโดยการให้ คำแนะนำและตรวจสอบความ ถูกต้องในการเชื่อมโยงความคิด ของผู้เรียน	สรุปสาระสำคัญ ความคิดสำคัญ น้ำเสียงของผู้แต่ง ตลอดจน วัตถุประสงค์ที่ปรากฏในงาน เขียนทำแบบทดสอบท้าย บทเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาที่ผลิตครูภาษาไทย หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำรูปแบบการเรียนรู้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมตามบริบทของแต่ละพื้นที่และไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ควรมุ่งขยายผลไปสู่การสร้างเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างนิยมร่วมกับวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อสร้างเสริมความสามารถในการอ่านตีความของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ควรมุ่งขยายผลไปสู่การสร้างเสริมความสามารถในการวิจารณ์วรรณกรรม

เอกสารอ้างอิง

- กิตติยา รัศมีแจ่ม, ทศนีย์ เศรษฐพงษ์, ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว, กฤติกา ชูผล, และศุภศิริ บุญประเวศ, 2562, ตุลาคม 1). นักศึกษา. สัมภาษณ์.
- ชนาฏ จันทะโก. (2536). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านตีความของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาชั้นสูงที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ดารุณี ถึงลาภ. (2552). การสร้างและหาประสิทธิภาพสื่อประกอบการสอน แบบผสมผสานวิชาการอ่านตีความ [EN202] หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2542). การอ่านตีความ (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ทศนา แหมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2559). แว่นวรรณคดี ทฤษฎีร่วมสมัย. ปทุมธานี: นาค.
- สุจิต เพียรชอบ, และสายใจ อินทร์พรรย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนัย สินธุเดช. (2516). คู่มือการสอนแบบเรียนวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: โพธิ์สามต้น.
- อรศิริ เลิศกิตติสุข, และดวงกมล ลิ้มโกมุต. (2552). การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน. สืบค้น กันยายน 1, 2564, จาก <http://www.thaigoodview.com/node/42182>.
- Huang, K., & Wang, T. (2012). Utilizing Problem-based Learning (PBL) in a University English Interpretation Class. Retrieved September 1, 2021, from [https://www.semanticscholar.org/paper/Utilizing-Problem-based-Learning-\(PBL\)-in-a-English-Huang-Wang/29d0e60de8a2679](https://www.semanticscholar.org/paper/Utilizing-Problem-based-Learning-(PBL)-in-a-English-Huang-Wang/29d0e60de8a2679).
- Joyce, B., & Weil, M. (2009). *Models of Teaching* (8th ed). New York: Allyn & Bacon.
- Kohn, J. J., & Vajda, P. G. (1975, December). Peer-mediated Instruction and Small Group Interaction in The ESL Classroom. *TESOL Quarterly*, 4(9), 379-390.
- Miller, M. H. & Scholes, M. S. (1982, December). Dividends and Taxes: Some Empirical Evidence. *Journal of Political Economy*, 90(6), 1118-1141.
- Topping, P. (2001). *Managerial Leadership*. New York: McGraw-Hill.

Vygotsky, L. S. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Process**. Cambridge, MA: Harvard University Press.